

BORSSZEM JANKÓ

A JÓ ÉS ROSZ SZIV VISZÁLYA.

(Szabadon Doré Gusztáv után.)

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

TREFORT.

*Még tegnap a jogállam büszke vára,
Szilárdul állva álszent rohamot . . .*

Ma már okos szeme örökre zárva —

Dúl még a harc s vezérünk már halott.

Meg fogja őt az ellen is siratni —

S bár meghalt harczosa, még él a jog; —

A nagy halott fog diadalt aratni,

Mikor a sértett állam győzni fog.

Egy angol utleírása

Magyarországról.

Dévény, aug. 20. Reggel. Átléptem Magyarország határát. Semmi ünnepélyes fogadtatás. Annyit hallottam a magyar vendégszeretetről, hogy e figyelmetlenség nagyon kellemetlenül lepett meg. Se bandérium, se diszküldöttség, se szónoklat! E hideg fogadtatás jóval alább szállította a magyarok iránti lelkesültségemet. Az egész Duna mellékén csekély fáradsággal művelt földet látni. Azt állítják, hogy e munkakedvet nagyon lohasztja az e vidéken gyakran előforduló választás, mert ilyenkor az emberek könnyű szerrel elláthatják magukat egy pár esztendőre élelmi szerrel. Más versio szerint a munkakedv hanyatlását a »Jó szív« mozgalomnak tulajdonítják. Ez a roppant eszközökkel dolgozó jótékony egyesület oly bő kézzel osztogatja a segílyt, hogy sok élelmes ember már egészen erre támaszkodik.

Esztergom. Még itt sem jön senki elfogadásomra, pedig úgy hallom, hogy itt szeretik az idegeneket. Már látom, hogy ováczió nélkül maradok.

Vác. Semmi küldöttség, kezdem hideg véretem elveszíteni. Az utasok figyelmeztetnek: ne mondjam senkinek, hogy Vácson voltam.

Budapest, aug. 20. este. Nemcsak hogy diszküldöttség, de még egy bérkocsi sem vár; nemcsak hogy a vendégfogadó híres polgármester nem jön elibém, de még csak egy hordárt sem látok. Az egész város kihaltnak látszik. — Nincs egy élő lélek az utcán. — Csupán Baedekerem van velem. Ennek vezérlete alatt a legközelebbi szállodába megyek. Ott sincs egy lélek sem. Nálunk angoloknál szokásos nyugalommal otthonossá teszem magam egy vendégszobában. Mit bánom én, ha az egész világ felfordul is, csak nekem kényelmes szobám legyen?!

Budapest, aug. 21. Korán reggel egy idegen lép be szobámba. Gr. Zichy Jenő volt. Ekés szavakban bo-

csánatot kér a nagy figyelmetlenségért, hogy tegnap nem fogadhattak elég pompával, de tegnap tartották az országos népnünepélyt a városligetben. Erről pedig már hazafiasságból sem maradhat el egy magyar sem, de még azon kívül annyi látványossággal, oly varázsszerű fényvel rendezték ezt az ünnepeket, hogy Budapesten lenni és ezt nem látni, egyértelmű volna azzal a mondással: Rómában lenni és pápát nem látni. E körülménynek tulajdoníthatom, hogy tegnap senkivel sem találkoztam. De a nemes gróf biztosított, hogy ma teljes kárpótlásban részesülök. Együttal meghívott, hogy kísérem el a tápio-farmos-szelei cserépkorsógyár fölszentelő ünnepeire, hol majd saját szememmel győződhetem meg a magyar ipar fejlődéséről, különösen arról: mily tért hódított a magyar ipar a cseréppipa- és a korsógyártás terén. Nagy sajnálattal vissza kellett utasítanom a gróf szives meghívását, ki azon biztosítással hagyott el, hogy ez volt életének legboldogabb pillanata.

Budapest, aug. 21. 9 óra. Számlámat kifizetem a vendéglőben. Mégis csak találtam valami különlegességet Budapesten. A szállodabeli személyzet semmi áron nem akart tőlem borraalót elfogadni, azt állítván, hogy a hóteltulajdonos olyan jól fizeti őket, miszerint az ily apróságokra egyáltalán nem szorulnak.

Budapest aug. 21-én, 10 óra. Mielőtt tovább utaznám, egy óra alatt bejártam a várost és rendkívüli dolgot láttam. Nem csodálom, hogy az ujságok örökösen háborus hírekkel vannak eltelve. Hisz itt Magyarország fővárosában óriási előkészületeket tesznek minden eshetőségre. Megrendített az a látvány, mit a Dunasoron szemléltem. Óriási garmadákban iszonyu nagy bombák felhalmozva. Hajókon ujjabb küldemények érkeznek, s a rendőrség és katonaság felügyelete alatt számos munkás fárad a kirakással. Nem tudtam megmagyarázni magamnak, miért ül minden garmada mellett egy asszony. De nem is értem rá, hogy ezt megkérdezzem, mert talpam alatt ég a föld. Nem én, nem maradok olyan városban, hol a bombák az utcán hevernek. Még ez órában tovább megyek.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ *Egész Ajrop megint ódj megijedte, mert oztot hitte, hojd oz omi elsőlte Frankfurtban, von edj bombe, pedig oz sok valt edj dorranás o sampáni övegtől.*

☆ *Hijábo mandanak hojd mo von edj istentelen világ. Nem igoz, félünk oz istentül és najdon is hiszünk benne, még oztot is hisszők, hojdho oz isten okorjo o disznóláb is első. Ozér félünk olejan najdon o legkisebb pokkonástul.*

Fogadó „Európá“-hoz.

Csaplárosné. Az ördög bujt belétek, garázda fiengkók?! Megint felköltöttétek a gyerekeimet! Még elpusztítjátok szegényt ezzel a pokoli lármával!

Két születésnapra.

(Augusztus 18. és augusztus 21.)

Ötvennyolcz hosszú, súlyos év mögötte,
De még viruló férfi-díszben áll
A nép imája áldva leng fölötte,
S idősb levén, nem agg el a király.

Nem ült Fortuna beczéző ölében,
De edzve száz kemény csapás alatt,
A legkirályibb kincs járt néki éppen:
A mélybe látó bölcs tapasztalat.

Hiába súgják léha udvaroncok
Fülébe az *önkény* dicséretit,
Nehány rendjelt vet nekik, czifra koncot,
S tanácsaikra azt kiáltja: »*csitt!*«

Bizik hadában — s harezbabért nem áhit,
De harezra készül szakadatlanul;
Szereti hű és bátor katonáit,
Ám alkotmánytant nem tőlük tanul.

Büszkén tekint családjá nagy körére,
Amelynek élin, mint a nap, ragyog;
De a szabadság jó utjára térve,
Azon halad: »*király csak én* vagyok!«

Sok nyelvű és sok hitvallásu népe, —
S jó szívvel hallja bármelyik szavát;
De ha irigy panasszal jár elébe —
Nem tántorítja meg a csalfa vád.

Önkényen épült trónja rég leomla,
A jog, *szabadság* újabb s jobb alap,
Többé nem épít soha satnya romra,
Hisz' trónja most dicsőbb, hatalmasabb.

Megesküdött a népek szent jogára,
S nagy esküjéhez mindig hű marad . . .
Éljen soká a magyarok királya,
Nines nála jobb király az ég alatt!

Harmincz rövid, mert boldog évet érve,
Tettvagyban ég a hű király fia,
Pezsegve forr képzelme, ifju vére —
Szónok, tudós és harczy dalia.

Jár, kél, utazgat, lángereyre lobban,
Alkotni próbál, tervet tervre sző,
A szive szépért fölhevülve dobban
Nemes kedély és dúseszméjü fő!

Királyfi! Tenger harsogó dicséret
Már a jövő babérját szórja rád,
De mindnél többet ér, ha azt megéred,
Hogy egykor oly bölcs léssz, mint most apád.

Kultur-gyűlés.

Bethlen Gábor gr. Szabadság, egyenlőség, testvériség!

Horváth Gyula. Éljen Magyarország!

Mind. Éljen!

Brenneberg, polgármester. Éljen a contra cultur-egyesület, ami Schulvereinünk!

Dick. (Bakszász.) A guta környékez, magyar zászlót látok Saxonia földjén!

Brenneberg. (Sirva fakad.) Jesszasz! Hova jutotunk?! A czethal fel akarja falni Jónászt?!

Bethlen. Jertek keblemre, testvéreim, szászok, kik oly kitüntető szívelyességgel fogadjátok vendégeiteket. (Megöleli Brenneberget.)

Brenneberg. Segítség, szász testvérek! Meg akar fojtani!

Dick. Tanud vagyok!

Bethlen. E zászló-disz bizonyítja, hogy velünk együtt éreztek.

Dick. Kövér vagyok bár, de sem érezni, sem véreni nem akarok. (Brenneberghez.) Meddig türjem, o Brenneberg, Saxoniában a magyar zászlót?

Brenneberg. (Halkan.) Türelem, míg Tisza Kálmán megküldi az egy millió államsegélyt, s aztán . . .

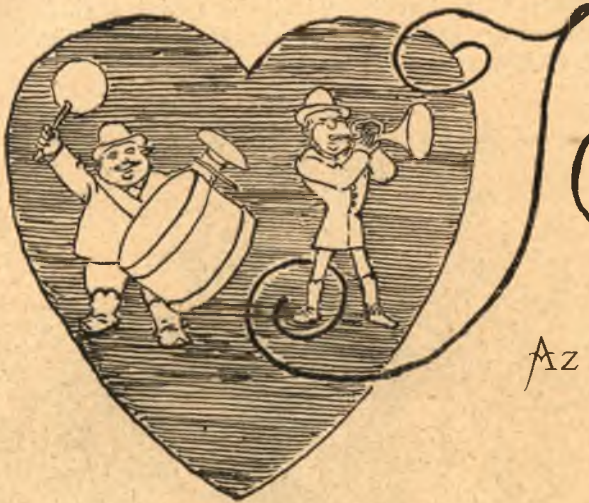
Dick. S aztán?

Brenneberg. Ujra szidhatjuk hangosan a magyart.

Dick. Hoch! Hoch! Hoch!

*

Sándor József. (Culturegyeleti titkár, olvas:) Egyesületünk missióját fényesen tölti be. Ime, a nemzetiségek mily kéjes örömmel fogadnak . . . nyugodtan mehetünk uraim . . . igenis, nyugodtan mehetünk bankettre.

Jó Szív.

AZ ORSZÁGOS NÉPÜNNEPÉLY.

(Saját külön tudósítónktól.)

Fényesen sikerült!

Népek százezrei zarándokoltak fővárosunkba, hogy saját szemekkel láthassák az ünnepélyt, és hogy késő vénségökben is emlegethessék unokáiknak: milyen volt ez a híres, országos multság!

Mi, költséget nem kimélve, saját külön művészünket küldtük a színhelyre, hogy a világra szóló ünnepség nevezetesebb mozzanatait örökítse meg. Ez által egyrészt kedves emléket nyújtunk azoknak, kik nem lehettek ilyen szerencsések, más részt módot nyújtunk arra, hogy az egész el képzelhessék.

A képek magyarázatára elégségesnek tartjuk a következőket elmondani:

1-ső kép. *A hadastyánok díszkivonulása.* Rajban nem látható és fölösleges is lett volna. Mert ki nem látta volna már őket, gyász- és örömnapon, mikor gangosan feszítve, minden alkalomból parádét csapva, magas hivatásuk teljes tudatában végig vonulnak a városon. — Ismeri mindenki ezeket a katonásdit játszó öreg gyermekeket. Ezt a jelenetet azért mindenki elképzelheti illusztráció nélkül is.

2-ik kép. *A díszmenet.* Művészünk épen az órájára tekintett. Ebben a pillanatban vonult el előtte a díszmenet. Mikorra ismét föltekintett, már teljesen eltűnt szeme elől és így meg nem örökíthette. Hogy többé ilyen mulasztást el nem követett, Pacséri Odry Lehelé az érdem. Általában az egész ünnepély Pacséri Odry Lehelnek köszönhető, a jó szív diadalát Pacséri Odry Lehel vívta ki, a fényes eredmény Pacséri Odry Lehel érdeme, a nagyszerű siker Pacséri Odry Lehel nevével van összefüggésben. Pacséri Odry Lehel itt, Pacséri Odry Lehel ott, Pacséri Odry Lehel mindenütt. Rajzolónk magát az ünnepélyt nem tudta elválasztani Pacséri Odry Lehel személyétől, mert ahol volt valami látható, ott Pacséri Odry Lehel volt a tényező. E benyomás alatt készültek a többi képek.

3-ik kép. *Az ünnepi bandérium.* Képünk azt a momentumot örökíti meg, mikor Szecska Vendel »Morcos«-sa hivatásának magaslatáról meglátva többi abra-
kóló társait és megfélejtkezve emberbaráti kötelességé-

ről és a jó szív iránt eddig tanusított jó indulatáról, vissza akart térni az abrakos tarisznyához. Pacséri Odry

Lehel a nála oly bámulatos gyors felfogással belátva, hogy a programm eme fénypontja veszélyeztetve van, villámgyors elhatározással a lónál terem, erős karral a kijelölt utra téríti és a bandérium becsületét megmenti. E bátor fellépésen több jelenlevő annyira felbuzdult, hogy Pacséri Odry Lehelnek segítségére rohantak és a rozsz szívű állatot a jó szív útjára kergették.

4-ik kép. *Póznamászás.* Pacséri Odry Lehel erejét az előbbi hőstett nem merítette ki; alig tért vissza a

bandérium rendezéséről, már ismét azon törte a fejét: hogyan lehet az ünnepélybe lelket önteni?! A magasba törekvő ifjúságnak megmutatta: hogyan *jutni a csillagokhoz*. Fenn neki eresztette annyiuunktól bámult csengő

tenor-bariton-bass-hangját és megmutatta: hogyan kell kivágni a magas c-t.

5-ik kép. Zsákban futás. Még ezzel sem merült ki Pacséri Odry Lehel tevékenysége. Mindent áttekintő éles szeme egy csapat ifjút pillant meg, kik úgy látszik unatkoznak. Az országos népnép jó hírnevével nem férne össze, ha csak egy ember is unatkoznék. Nosza

Pacséri Odry Lehel gondoskodik multságokról. Hamar előkerít egy zsákot és olyan zsákfutást rögtönöz, hogy a körülállók a hasukat tartják.

6-ik kép. Csónakverseny. Szintén nem látható képünkön. Ennek oka pedig az előbbi számban leli magyarázatát. A nagy nevetéstől a csónakok megpukadtak és így nem lehetett e versenyt megtartani.

7-ik kép. Szamárv verseny. E képet nem adhatjuk ki, mert mindenfelől jönne reklamáció a különböző szamaraktól, kik mind azt állítják, hogy ők is részt vettek a népnepélyen. Mindnyáját le nem rajzolhatván, inkább lemondunk e képről.

„X X X.“

Balog Pál úr, az istenért!
Ön, a ki mindenekhez ért,
Tud mindent, a mi volt, mi lesz —
Az ön vészkonstatása ez?

Balog Pál úr, az istenért!
Tudtuk, ön nem kimél személyt;
Hogy önnek mindenik sora
Sustorgó isten-ostora.

Balog Pál úr, az istenért!
Megszoktuk öntől e manért,
Hogy most Tiszát leczkérteti,
Holnap Bismarcknak megy neki.

Mégis Pál úr, — az istenért! —
Bámuljuk szörnyű czikkeért;
Látjuk, hogy az a három X,
Mely másnak szent, önnek suviksz.

8-ik kép. Tűzijáték. E kép ismét Pacséri Odry Lehel leleményességét dicséri. Mi lett volna az egész népünnepélyből az ő erélye, tapintata nélkül?! Valaki elkiáltja magát: *halljuk* a tűzi-játékot. A szeszélyes nép felkapja e szót, mindenfelől hangzik és zug e kiáltás: *halljuk* a tűzijátékot! Pacséri Odry Lehel az őt soká cserben nem hagyó lélekjelenléttel olyan tűzi-játékot rögtönöz bengáli gyufákkal, hogy a nézők szeme-szája eláll.

9-ik kép. Nagy hazavonulás. Rajzolónk a nagy tolongásban nem talált egy talpalatnyi földet, hogy e

nagyszerű jelenetet nyugodtan megörökíthette volna. A félmillióra menő néptömeg »Éljen Pacséri Odry Lehel!« kiáltással, s megrakodva a legszebb emlékekkel, oszlott szét.

10-ik kép. A segélynyújtás. Pacséri Odry Lehel tevékenysége a népünnepéllyel nem ért véget. Másnap kora reggel már vasuton ült, hogy a félév előtt árvizkárosult csabaiaknak megvigye a népünnepély tiszta nyereségeül fenmaradt 5 forintot. E nagy nap emlékét

a békés-csabaiak márvány táblával örökítik meg, ilyen felirattal: »Pacséri Odry Lehelnek, A Jó sziv Bajnokának, A Fáradhatatlan Ünnepély Rendezőnek, A Háládatos Csabaiak«.

ENCYCLOPEDIA.

Kétes = SS. — *Csizmadia* = mit a mester a legénynek fizet. — *Sólaráló* = eleven sertés. — *Vizhang* = telefon. — *Kamibál* = férfi estély. — *Gyorsiró* = gyermek. — *Röpkény* = kidobatas. — *Fordulat* = láva. — *Arabus* = faképnél hagyott menyasszony. — *Baronett* = a báró kicsipte magát. — *Billegény* (bill-legény) = nőtlen angol képviselő. — *Csatakos* = hadvezér. — *Düledék* = részeg ember. — *Evelke* = jóllakott kisdéd. — *Gardedám* = markotányosnö. — *Hátultöltő* = turnür. — *Kamarás* = szerzetes. — *Falú* = Trója veszedelme. — *Diszlik* = diadal-kapu. — *Szűzölő* = padlófényesítő. — *Kiséret* = a modern

gyermek. — *Gondviselés* = sok adósság. — *Ólomtöltény* = zsiбарus magazin. — *Tunique* = a posztkiszli. — *Barométer* = ólszag. — *Phönix* = pechvogel.

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— IX. Pius a saját szakállára vállalkozott ez ügy kiegyenlítésére.

— Mit sűg? — hisz ez nem vizsga!

— Tegnap délben volt ujhold; de voltaképen csak tíz óra volt.

A frankfurti toast.

Ifju Vilmos, kemény teuton császár,
Keménységed hire már alább száll.
Lám, téged is szóra gyujt az asztal;
Sokat kezdesz deklamálni
S felséges magad blamálni
Hat arasztos,
Bum-bombasztos
Tarjagoss-,tojaszttal.“

Uram, uram, ifju Vilmos császár,
Ne szokjad meg, sose légy szószátyár.
Nézd csak a vén Moltkét, meg Bismarckot,
Ők nem az Odera mellett
Döngették a német mellet,
De Rajnánál
S a Szajnánál —
Köpték a vasmarkot.

Halld a szép szót, — ó, ifju monarkha!
Ha az *erő* szó volna csak: tarka,
Pathétikus, vitéz, hang-parittyá, —
Ugy ma nem a szótlán germán
Űlne a hatalom ormán,
Hanem az a
Hires haza-
Ffyas, fenegyerek — *szittyá*.

Apró hírek.

+ **Személyi hírek.** *Polónyi Géza*, hon- és ügyvéd kieszközölte a fővárosi tanácsnál, hogy a »Rudas« fürdőben egy erkölcsisztító medence létesíttessék. — *Csutka Péter*, a szajoli gazdasági kör megbízásából székhelyét a kukoricaföldekről a dinnyeföldre tette át. — *Bébé Lenke* 5 láda regénymintával és 47 drb drámatárggyal visszatért angolországi tanulmányutjáról. — *Cseörgeő Zsófi*, Duna-parti ülnök és ornitholog ma a hajnali órákban párbajt vívott *Szásjas Erzsök* pomologgal. *Cseörgeő* a helyszínen maradt, mint a vásárbiztos védeence, *Szásjas* ellenben egy házzal odább állott. — *Névmagyarosítások.* Halm=Háni, Hoch=Száli, Rohr=Náci, Schütz=Lówy.

Vidék. Bukováról értesítik lapunkat, hogy az ottani intéző körökben élénk mozgalom indult meg egy vasuti mozgó zálogintézet megalapítása érdekében. A mozgalom lelkes kezdeményezője Bukovay ur és az intézmény célja lenne: megszorult utasok rögtöni, emberbaráti segítyezése. Ugyanott élénk tárgyalások folynak a Nemzetközi vagonkölcsonzó társulattal, egy modern berendezésű kártyakocsi megvétele ügyében.

× **Nem is hittük volna**, hogy a népszínház igazgatósága olyan előzékeny! Pedig az. Mi a következőkből is kitűnik. Mihelyt hírét hallotta, hogy a sz. István-napi vendégek közt még 42-en nem látták a »Sztrogoff Mihály utazását«, rögtön elhatározta, hogy az idegenek tiszteletére s darabot előadattja. Játsozták is egész héten. A 42 Sztrogoff-nem-látott idegen közül megnézte 23. Persze nem egyszerre.

→ **Szerencsés hét volt** az elmúlt, a melyet nem igen értünk meg az egész esztendőben: nem fordult elő

egyetlen postasikkasztás sem, egész héten nem találtak fel új fegyvert, Ráth Károly nem tartott toasztot és szerencsésen átestünk a népünnepély országos bajján.

≡ **A török indolencia** csak mesebeszéd. Jobban ért az hozzá, hogyan kell az idegenek forgalmát növelni, mint akár a magyarok. A szultán köszönőlevele a nála járt idegenekhez, néhány elhullajtott medzsidje nagyobb csődületet idéz elő, mint Atzél Béla értekezése.

± **A szöke Duna** vize szégyenletében pirosodni kezd, hogy már megközelíti főfő baczellustenyésztő Wein János kutyvasztékának színét. De szerencsére még nem érte el azt a nuance-ot, mert Wein ur a vízvezeték csöveiben lerakódott homokszűrőkön keresztül tökéletesen nemesopál színű folyadékot produkál. Reményünk van, hogy W. urat ebbeli érdemei révén nemsokára egy honi iszapfürdő vállalat élén üdvözölhetjük.

□ **A városligetben** a minap egy embert mutogattak, ki a »*Fischerin du kleine*« melodiáját még nem hallotta. Kisült, hogy egy süket ausztráliai volt.

± **Az ünnepnapokra** feltámadt a két kiszzenvedett »*Macska*«. Kövér falatokat nyeltek a friss mezei egerekből a kedves ujjászületett dögcskék.

Sport. A *szent-izsák-kevecegyház-malomszalóki* (szt-István napján tartott) *vegyes* verseny várakozáson felül sikerült. Lázas izgatottság fogta el közönségünk intelligentiáját már a kora hajnali órákban ugyannyira, hogy nagy része közösgünk lakóinak a tehenek megfejését is elhalasztotta csakhogy minél korábban jöhessen ki a turfra. Gyönyörű verőfényes napunk volt. A változatosan összeállított program *Jérece* Dani főrendező és egyházi harangozó szakavatottságát dicséri s ha még hozzátesszem, hogy a közönség sorában *Zichy Jenő* gróft is ott láttuk, méltán tulajdoníthatok a versenynek politikai fontosságot. A jury megalakulván, elfoglalta helyét a *Csece* Jani szénaboglyáján, míg a distingváltabb közönség a *Jóka* Lajcsi luczernás dombjáról szemlélte a futamokat. A verseny következőleg folyt le: I. **Megnyitó Handicap**, tét 1/2 véka kukoriczaderece. Futottak: *Csupor* Jani »Öcskös«-se, *Csülök* Matyi »Lebbencs«-cse, *Varju* Kakas Ezsaiás juhász kutyája, *Bragyova* Náci két éves üszb bornyuja és öz. *Kujtor* Jánosné saját nevelésű anya koczája. Az indítás előtt *Csupor* Jani óvást emelt *Csülök* Matyi »Lebbencs«-e ellen, mert az a pályára jóllakotán érkezett, míg az ő lova üres gyomorral jött a turfra, ami szerinte teheregynylötlenység volna. A jury *Csupor* Jani előadását indokoltan találta és »Lebbencs«-et a versenyből kizárta. A közönség várakozása most már *Varju* Kakas Ezsaiás kutyája felé irányult, de a hirtelen haragu állat nem állhatta meg, hogy *Bragyova* Ignác üszb bornyujának lábába ne harapjon. Az élénk állat e nem várt meglepetésre fejbe rugással válaszolt és hosszú időre versenyképtelenné tette ellenfelét, de a harapás által maga is oly érzékeny sérülést szenvedett, hogy gazdája jónak látta a versenytéren lévő mézárósnak azonnal eladni. A verseny most már csak »Öcskös« és a kocza közt folyt és megtörtént az, ami a versenyek terén eddig páratlanul áll, hogy a kocza jött be egy malacz-hosszal canterben elsőnek. II. **Vasparipa**-verseny. Sajnos, hogy közösgünkben a sport ez ága nem részesül a kellő méltánylásban és a díjat (egy rud szalámit) *Delfy* Podjeb rád, a budapesti A. Cl. tagja nyerte el, minden komolyabb megerőltetés nélkül.

Bili-Bouli.

— Régibb nótára. —

BILI-BOULI él hát újra,
Régi niti-nótát fujva,
Mondva sok bidi-badarat,
Uj diadalt iri-arat.
Ámbár Bouli biti-buta,
Megint csak bejiti-juta,
Söt most három helyről ment be, —
A francz pirli-parlamentbe.

Lapok csapnak lirmi-lármát,
Jósolgatják jirmi-jármát
Bösz Bouli csiszi-császárnak,
Kitől nagy vést virni-várnak.

S ezen addig jįjgi-jajgat
A jó skribler fįzi-fajzat,
Mig a falra fįsti-festett
Ördög nem nyer tįsti-testet.

Rettegék őt s ime, ma már
Oroszlán a szimi-szamar,
Nagy giri-garral »id!«-zik
És a világ fizi-fázik.

Hagyják Boulit biki-békén
Fedje tettit gyiki-gyékény,
Ne méltassák sziri-szóra —
S lejár, mint az iri-óra.

Hiri-három kerülete
Arassa mit viti-vete;
Meg vagy Boulit inji-unják,
Vagy a világ ginyji-gunyját.

Bili-Boulit hagyják békén
Parlamenti sziki-székén,
S nem fog egyéb linni-lenni
Csak az ami: simmi-semmi!

Akármit is biszi-beszél,
Nem lesz abból viszi-veszély;
Bármily frizi-frázist skandál,
Az csak hühó, skindi-skandál.

Bouliról bármít is irnak,
Ne higyjünk pipi-papirnak,
Vészsós depescht bárhogY ontsák —
Mind bili-bouli-bolondság!

A Czenczi néni kosarából.

— A régi leányokat csak ette a méreg, a mai lányok már mérget esznek, ha nincs udvarlójuk.

— Azelőtt Legényházáról Kisasszonyfalvára jártak hogy Asszonyfalvára juthassanak, ma már Legényházáról Asszonyfalvára vezet a legrövidebb ut.

— A régi házasságoknál minden szerzemény közös volt, a maiaknál már többnyire minden külön szerzemény.

— Azelőtt a gondos anyák gyermekeik sziveit szorosán egybefűzték, — ma már a gyermek szívét csak szorosán befűzni divat.

— Manapság csak azok a lányok az igazi angyalok, a kik a jövőndő mennyország nagyszerűségéről hitelesített telekkönyvi kivonatok által képesek méltó fogalmat nyújtani.

— Mostanában minden kis leány *kis asszonyka* s minden *kisasszonyka* nagy lány szeretne lenni.

— Ma már sok ugyan az eladó, de sok ám a megvehető lány is.

— Ma már nem a legyőzhetetlen, hanem a könnyen legyőzhető nők a favoritok.

— A sportsman-ecskék (alias: sportmenyecskék) feledik, hogy a sok futtatásnak előbb-utóbb szűkés a vége. Hogy a cziczám rugja meg!

Irodalom és Zene.

„Egész világ nem a mi birtokunk!“ Politikai búcsuakkordok a távolból, ajánlva III. Sándor czárnak. Szerzette II. Vilmos.

„Nem mondom, hogy szeretlek...“ Szerb nemzeti induló. Irta és tiszteletbeli feleségének ajánlja Obrenovics Milán.

„Hegyen ülök, búsan nézek le róla.“ Illavai bérczöngemény, Hűvösy Mihály bennlakótól, ajánlva Hombár Mihály urnak.

Budapesti emlék.

Vándor! ha utad visz bájos Budapestre,
Két dolgot tekints meg, ezt nappal, azt estve:
Menj fel Budavárba, ott a híres H)entzy.
Másk ékességünk: a fényes — Fer)

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— A megnyílt keleti vonattal nagy ándugom lenne lerándulni a keleti háremek megtekintésére.

— A postautalványt becsülöm a legtöbbre minden értékpapiros között. Ez az egyetlen papiros, melyen még adnak valamit az aláírásomra.

— Koroghy könyvet irt a szünidő alatt. — Fogadjunk, hogy kitalálom a címét, Bendike! — kajátok oda neki. — »Az örök snasz honából« vagy »Éhgyomor-tanulmányok.«

— Próbáld meg már egyszer a spórolást, gyerek — dorgál az öregem utavalóképen a szeptemberi feljövételre. — Hiszen megpróbáltam én azt, apám, elégszer, csak olyan sokba ne kerülne!

— Czéglábla. —

A Balassa-utczai 5. sz. házon ilyen szövegű czéglábla olvasható:

P—k György, első magyar oldal fegyver művész, alapított 1864-ben.

*

— Borárak. —

(Egy esallóközi kocsmá táblájáról.)

Móri bor 12 kr.
Jó móri bor 15 kr.
Valódi móri bor 15 kr.

Sanyaró Vendel nyögései.

— Koroghy Bendő egy jókora adag mézet kapott hazulról. Nem szép tőle, hogy solo élvezi a mézes heteket.

— Meddig leszek én még »tehermentes ingó lény«?

— A Hatvani-utczán egy üzlet kirakatában találkoztam az Éhenbeőgh téli kabátjával. Oh satyrája a sorsnak: — az volt alá írva, hogy »Uraságoktól levett ruha.«

— Aszalt baraczkkal kínált meg Éhenbeőgh. Én sem akartam hátramaradni: fűgét mutattam neki.

— Nekem is némelykor hus akad a fogam közé... mikor t. i. a nyelvembe harapok.

— »Succi« egyletünk hangversennyel egybekötött pikniket rendez a »Mezítlábos«-ban.

Programm.

1. sz. Nyitány. »Nem ettem én ma egyebet — fekete retket kenyeret,« éneklí a dalárda.

2. sz. »Még azt mondja a retek...« Baryton szóló. Éneklí Éhenbőg Ferencz ur.

3. sz. »Jaj de busan szól a déli harangszó!« Eredeti ábránd. Szerzette és Hashordó Mátyás urnak, a kőbányai »Sertés-egylet« elnökének ajánlja K. Bendő.

4. sz. »Ez a kis lány süti a pogácsát,« kardal. Éneklí a dalárda.

Menu:

Kukoricza (pattogatott, és sóban főtt).

Szentjános-kenyér (tavalyi termés).

Perezcz (öntött és negyednapos száraz).

Retek (hámozott, szeletekben; hölgyek számára reszelve).

Kvárgli (1882-ből).

Fagyalt (majd ha fagy).

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

U. A. Nem volt valami jó hete.

Aztán meg: nem volna szives a papírnak csupán egyik oldalára írni? — G. B. Kételyeit alaposak-nak találta. A momentán uralkodó felfogás szerint: ahhoz a bizonyos dologhoz még akkor sincs köze a pennának, ha az illető tárgyacska tulajdonosa kissé tulságosan közel engedte magához az indiscretiót. Az apróságokat köszönjük. — K. K. 1. Tátrafüreden van, a jövő hó elején jön haza. 2. A naptári dologról semmit sem tudunk. 3. A küldeményt adjuk. — Dr. Sz. J. (Csőgle.) Levélét átadtuk a kiadóhivatalnak. Csak az adhatja meg a kívánt feleletet. A »bakabiblia« külön kiadásban nem jelent meg. — Több kéziratról a jövő számban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.